ΤΕΤΑΡΤΗ: 23.10 - 00.10

ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΔΗ

29.3.67

ΑΡ.Τ. { R. 253
R. 575

# ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ (4)α

[ΣΗΜΑ ΜΙΞΑΖ]

• Μέσα στὸ πλαίσιο τῶν μουσικῶν Πορτραίτων τῶν Λονδρινῶν μὲ τὶς ὁποῖες ἀσχολεῖται αὐτὴ τὴν στιγμὴ ἡ ἐκπομπή μας βαλθήκαμε ~~[illegible]~~ μερικὰ στιγμιότυπα 2 κοντέρτα ἑνὸς, ἀρχετοῦ γιὰ πάνω καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὶς χαρακτηριστικότερες στιγμὲς ~~αὐτῶν~~ ἀμφοτέρων ἔργα τοῦ κλασικοῦ ὑφιστάμενου: Τὸ Διπλὸ κοντέρτο σὲ ἀλλ ἐλ. μαζ. ἔργ. 20. Ἐπίσης ὅμως ἀξίζει νὰ ἀκουστοῦν ἀκόμη τὶς ὑφιστάμενες αὐτὲς ἔκδοσεις ἀπὸ μουσικὲς δισκοθήκες: 10 ἕως γιὰ διάφορα ἔργα, 2 Σφυρίδες, 3 Κοντίνιτζ, 6 Κεμπφίτζ, 4 Λονδίνες γιὰ πάνω καὶ ἀρχ. Ἂν ἀρκεῖ ὁ αὐτὸς τὸ ἔργο ἀφορᾶ κάποιες καὶ κάποιες 20 Λονδίνες γιὰ πάνω ἀλλὰ ἐξαιρέσεις ὅτι ὁ μεγάλος ἀνδρίας ἐπιμένει ἐπίσης ἐπὶ τῶν δισκέτων τὸν ἀρχικὸ ἐν ἔργῳ ἐκεῖνον τὸν ὁποῖο ἐν ὀργανικὸ ὅτι ἀλλὰ μεγάλου ἀνδρὸς καὶ μεταδόθηκε σύμφωνα. Πρωταγωνιστοῦν ὅμως δύο διάσημοι ἐκτελεστὲς ὁ Pablo Casals βιολοντσέλο καὶ ὁ Wilhelm Kempff πιάνο δὲ ἀκούστε τὸ κοντέρτο σὲ Ρὰ μείζονα ἔργο 5 ἀρ. 1. Σὲ μιὰ κυκλοφορία ἀξιοσέβαστη ἀξιοθέατη ὁ Μοζάρτ ἀπὸ τὸ 1796 μετὰ ἀπὸ τὸ Δρέσδη καὶ τὴν Πράγα κατέγραψε στὸ Βρεμένο ὅπου ἔπαιξε ἐκεῖ ἀπὸ τὸν Φριδερίκο Γουλιέλμο τὸν Β. Ὁ Πρώσσος βασιλιᾶς, ὁ ἴδιος μεγάλος ἐρασιτέχνης τοῦ Βιολοντσέλο δέσμη τὴν ὀρχήστρα νὰ ἔχει καὶ ἀσκημένος ἀπὸ ἀξιόλογοι βιολοντσελίστες ὀνόματι Duport. Ὁ Μοζάρτ ἀπὸ γράφει τὸν ἐμπιστεύθηκε ~~[illegible]~~ κυκλοφορία ἔγραψε ἀφίσσας γι' αὐτὸν τὴν δύο Λονδίνες τὸν ἔργο 5,

έχουν τὸ ὅφος τῶν νὰ ἐκφράσουν ὁ ἴδιος τὸ μέρος τοῦ Πιάνου. Καὶ τὸ ὅλο ἔργο ἀφιερώθηκε ~~στὸν βασιλιὰ τῆς Πρωσσίας~~ Φρειδερίκου Γουλιέλμου. Τὸ δεύτερο μαζί γράφτο πάντα ἔργο ποὺ θὰ ἀκουστῆ σήμερα τὴ Δευτέρα εἶναι τὸ ἔργο 5 ἀρ. 1. ἔχει τὰ ἑξῆς μέρη: Adagio sostenuto - Allegro Adagio - Presto - Tempo 1° - Rondo (Allegro vivace).

[SONATE F DUR FÜR KLAVIER UND V.CELLO OP.5.N.1]

• Αὐτὸ τὸ Pablo Casals μαζὶ μὲ τὸν Wilhelm Kempff ἀπόψε θὰ τὴν Δευτέρα εἶναι τὸ πρῶτο ἔργο 5 ἀρ. 1 τῶν ἀδελφῶν.

• Ἡ συνθέσεις μας σημειώθηκε μὲ τὴν 1η Διεύθυνσία τὸν εἶναι τὸ πρῶτο ἔργον 21. Τὸ ἔργο αὐτὸ ἔγινε τὸν ἔργο αὐτὸ προορισμένο ἀπὸ τὸ 1791. Ἡ ἐποχὴ αὐτὴ ἡ 1η Διεύθ. ἀνάπτυξη γιὰ ἀρκετὸ φορὰ τὴν 2 Ἀπριλίου τὸν 1800 στὴ Βιέννη. Ἡ πρώτη ὅμως τὸν εἶναι ἄξιο θαυμασμοῦ εἶναι τὸ ἑξῆς: Ὅτι ἔτσι μπορεῖ νὰ ἀναπαράγει μαζὶ ἀπὸ τὴν ἐκτελεστικὴ ὀρχήστρα τὸν πολύπλοκο ὁ νεαρὸς ἀνθρώπος γιὰ νὰ ἀναπτύξει τὸν ἔργο ἄψογο ἀπὸ μιὰ ἄποψη. Ἡ ἔμπνευση τὸν ἔργου ἀποτελεῖ ἡ ἐπιρροὴ τὸν Haydn καὶ τὸν Mozart.

Τὸ ἔργο αὐτὸ ὅμως μαζὶ τὸ ἄρρ. ~~[illegible]~~ σύγχρονα τὸν βρίσκουν πολὺ ἀπὸ τὸ πρόσωπο τὸν μεγάλον τὸν ἀρχάριον τὸν ἀρχόμενον Mozart. Ἀρρ. μαζὶ δαίμονας Haydn μαζὶ ἀρκετὰ δάσκαλοι τὸν, δὲν ἄργησε ἀνεπιφύλακτο τὸ πλατύνει αὐτὸ ἔργο. Ἀς μοῦ γράψουν ὅμως ὁ μεγάλος ~~δάσκαλος~~ μαέστρος τὴν Μόζαρτ ἔχει ἀρχὴ τὸ δρόμο τὸν καὶ ἰδιαίτερα τὸν ἔργο τὴν ἀρχ. μουσικῆς. Γιατὶ ὁ δρόμος τὸν πλατύνθηκε ἄρρ. τὸν ἀδάμαστος — πλατὺ ἀδάμαστος. Ὁ δρόμος τὸν Μόζαρτ ἄρρ. τὸν ἦταν σύντομος καὶ ἦταν ὀδύνος τὸ ἴδιος τὸ μακρὺ μακρὺ μονοπάτι. Γιατὶ ὁ Μόζαρτ εἶναι ὁ ἐφευρέτης τὸν ἀρχόμενον ἀνθρώπον.

Ἡ Συμφωνία ἀρ. 1 τὸ πρῶτο ἔργο 21 τὸν δὲν θὰ τὴν ἀκούσουν ἔχει τὰ ἑξῆς μέρη: Adagio - Allegro - Andante Menuetto - Allegro molto e vivace. Πάλιν ἡ ~~συμφωνία~~ ἀρχίσαμε τὸν N.B.C. μὲ διευθυντὴ τὸ Art. Toscanini.

[SINFONIE N° 1]

Μὲ τὴν Συμφ. ἀρ. 1 τὸ πρῶτο ἔργο 21 ἔληξαν οἱ συνθέσεις μας, ἡ νέα ἀρ. 4 ἀφιερώθηκε τὸ Μαέστρο Πορφαῖο τὸν Μόζαρτ.

[ΣΗΜΑ]